

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun, Galina Stratulat,
Nicolae Craiu,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Fedora Gheorghieva, împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 01 septembrie 2020, în privința inculpatului

Pinonic Vladimir XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 28.05.2020 – 17.06.2020,
instanța de apel: 11.08.2020 – 01.09.2020,
instanța de recurs: 27.10.2020 – 26.01.2021.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 17 iunie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Pinonic Vladimir a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 17.06.2020.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Fuior R. prejudiciul material în sumă de 1000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că pe 23 decembrie 2019, inculpatul Pinonic V., intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, aflându-se în una din odăile domiciliului lui Fuior R., amplasat în XXXXXX XX, XXXXXXX, s-a folosit de neatenția proprietarei, pe ascuns a sustras mijloace bănești în sumă de 1800 lei, care se aflau pe pat acoperiți de o pernă, după care s-a ascuns de la locul comiterii infracțiunii, folosindu-se de mijloacele bănești după bunul său plac, cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și vina, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Dat fiind că aceste probe dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța i-a încadrat acțiunile pe art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă care se pedepsește cu amendă, muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare de până la 4 ani, beneficiind de reducerea limitelor de pedeapsă în corespundere cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, că acesta a recunoscut vina, se caracterizează negativ, **anterior a fost condamnat**, că lipsesc circumstanțe atenuante, cele agravante fiind - **săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară**, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Avocatul Vladimir Zahariuc a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a invocat că la momentul examinării cauzei și pronunțării sentinței, antecedentele penale ale inculpatului erau stinse.

Ori, potrivit art. 110 Cod penal, antecedentele penale reprezintă o stare juridică a persoanei, ce apare din momentul rămânerii definitive a sentinței de condamnare, generând consecințe de drept nefavorabile pentru condamnat până la momentul stingerii antecedentelor penale sau reabilitării, iar conform art. 111 alin. (3) Cod penal, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prea aspră, privându-l de libertate.

Inculpatul a reparat parțial prejudiciul material cauzat, iar infracțiunea se consideră una mai puțin gravă.

Pe lângă aceasta, instanța de fond, contrar prevederilor art. 394 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, nu a motivat stabilirea pedepsei cu închisoarea, or, sancțiunea articolului incriminat prevede și alte categorii de pedepse.

Inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut vina pe deplin și s-a căit de cele comise, a contribuit activ la stabilirea adevărului, antecedentele penale sunt stinse, în acțiunile acestuia sunt prezente circumstanțe atenuante, iar cauza a fost examinată în procedură simplificată, împrejurări în care este posibilă stabilirea unei pedepse nonprivative de libertate.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Comrat din 1 septembrie 2020, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Pinonic Vladimir, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, **în penitenciar de tip semiînchis**.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond nu s-a ținut cont în deplină măsură de art. 75 Cod penal, care prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Astfel, **partea descriptivă a sentinței contestate nu conține motivarea soluției prin care instanța de fond a ajuns la concluzia executării pedepsei cu închisoarea și nu este rațională suspendarea executării pedepsei în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal**.

Conform prevederilor art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Totodată, a fost stabilit că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, a colaborat cu organele de urmărire penală, a recunoscut vina și a cerut examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, **anterior a fost condamnat, însă antecedentele penale sunt stinse**, are la întreținere trei copii minori, se caracterizează satisfăcător, partea vătămată a solicitat numai prejudiciul material, indicând nu are careva obiecții față de inculpat.

Prin urmare, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, stabilindu-i pedeapsa cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, conform art. 90 Cod penal.

5. Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Fedora Gheorghieva, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurenta a invocat că pedeapsa aplicată prin decizia instanței de apel nu va asigura atingerea scopului pedepsei, fiind neglijat faptul că inculpatul a săvârșit intenționat o infracțiune consumată gravă, precum și caracterul obraznic al faptei comise și pericolul public, exprimat prin încălcarea dreptului de proprietate, care este natural și inalienabil omului, stipulat în Constituția Republicii Moldova.

Or, instanța de apel, stabilindu-i inculpatului pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării, a omis faptul că acesta a comis infracțiunea la 23.11.2019, adică în perioada executării a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Drochia din 28.04.2016, prin care a fost condamnat în baza art. 186

alin. (2) lit. d), 190 alin. (2) lit. c), 84, 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 4 ani.

Mai mult, la materialele cauzei lipsește informația de la biroul de probațiune privind anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite prin sentința din 28.04.2016, la starea de fapt din 23.11.2019, adică în momentul săvârșirii de către inculpat a infracțiunii din speță, cum prevede art. 90 alin. (8) Cod penal

Astfel, pedeapsa aplicată de instanța de apel, conform prevederilor art. 90 Cod penal, este prea blândă și nu va contribui la atingerea scopului pedepsei penale de combatere a săvârșirii de noi infracțiuni atât de inculpat, cât și de alte persoane.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta este pasibil admiterii din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat, se reține că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. Potrivit art. 90 alin. (1) și (10) Cod penal, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. În cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85 Cod penal. Conform art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată. Potrivit art. 110 Cod penal, antecedentele penale reprezintă o stare juridică a persoanei, ce apare din momentul rămânerii definitive a sentinței de condamnare, generând consecințe

de drept nefavorabile pentru condamnat până la momentul stingerii antecedentelor penale. În corespundere cu art. 111 alin. (1) lit. d) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei dacă, în termenul de probațiune, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu a fost anulată.

Aceste prevederi legale nu au fost respectate de către instanța de apel, deoarece, a statuat în descriptivul deciziei contestate, absolut neîntemeiat, că: **„partea descriptivă a sentinței contestate nu conține motivarea soluției prin care instanța de fond a ajuns la concluzia executării pedepsei cu închisoarea și nu este rațională suspendarea executării pedepsei în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal”**, însă legea procesual penală nu obligă instanța să motiveze neaplicarea art. 90 Cod penal, cât și că inculpatul: **„...anterior a fost condamnat, însă antecedentele penale sunt stinse”**, aceste argumente fiind utilizate nefondat pentru aplicarea față de ultimul a prevederilor art. 90 Cod penal (pct. 4. din decizie).

Ori, potrivit rechizitoriului și sentinței primei instanțe, inculpatul a comis infracțiunea la **23.11.2019**, adică în perioada termenului de probațiune stabilit conform sentinței anterioare a Judecătoriei Drochia din **28.04.2016**, prin care a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d), 190 alin. (2) lit. c), 84, 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani (f.d. 66-68, 115, pct. 2. din decizie).

În asemenea circumstanțe antecedentul penal nu era stins la data comiterii noii infracțiuni, iar instanța de fond urma să aplice inculpatului prevederile art. 90 alin. (10), 85 alin. (1) și (3) Cod penal - *instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară, pedeapsa definitivă urmând a fi mai mare decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară*, eroare care nu poate fi reparată deoarece procurorul nu a contestat cu apel sentința Judecătoriei Cimișlia din 17 iunie 2020.

Împrejurările enunțate relevă, astfel, că instanța de apel și-a întemeiat soluția pe circumstanțe lipsite de suport legal și factologic, adică nu a judecat cauza în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, aplicând inculpatului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, apelul fiind greșit admis, și că recursul ordinar este unul întemeiat.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, instanța de recurs admite recursul, casează total hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, se impune soluția casării deciziei atacate, pe motiv că apelul a fost greșit admis, cu menținerea sentinței primei instanțe.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Fedora Gheorghieva, casează total decizia Curții de Apel Comrat din 01 septembrie 2020, în privința inculpatului Pinonic Vladimir XXXXX, pe motiv că apelul a fost greșit admis.

Menține sentința Judecătorei Cimișlia din 17 iunie 2020 în privința inculpatului Pinonic Vladimir XXXXX.

Termenul executării pedepsei de calculat de la reținere, cu includerea perioadei pedepsei executate de la 17.06.2020 până la 01.09.2020.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 19 februarie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Galina Stratulat

Nicolae Craiu